

Karolína Tunková, Personalise Me, Irsko

Od května do srpna tohoto roku jsem se zúčastnila 3měsíční stáže v irském městě Corku.

Na stáž v rámci programu Erasmus+ jsem se dostala díky Střední škole designu a módy, Prostějov, která ji každoročně studentům nabízí.

Pracovala jsem v rodinném podniku Personalise Me. Firma se specializuje na výrobu oblečení a dárkových předmětů na zakázku. Hlavně se zaměřují na miminka, takže dělají například dupačky, deky nebo pyžama se zákazníkem zvoleným potiskem. Potisky se dělají i na oblečení na sportovní akce, jako merch na koncerty a na školní mikiny. Na zakázku jde udělat ale i svíčka nebo hrnek. Měla jsem různorodou pracovní náplň. Dělal jsem ve Photoshopu design na potisky, naučila jsem se zacházet s plotrem, vyšivacím strojem a tepelným lisem. Balila jsem objednávky a chystala je k přepravě. Pomáhala jsem doplnit zásoby skladu a organizovat ho. Na pracovišti jsem jednou za čas uklidila a vyčistila stroje. Pracovala jsem v malém a přátelském kolektivu spolu s několika místními studentkami, které zde byly na brigádě. Ve firmě mají zkušenosti se zaučováním v rámci praxí a se zahraničními studenty, takže se snažili pochopit, co od práce očekávám já a jak mi můžou vyjít vstříc. Většinou jsem si mohla vybrat, co chci ve který den dělat, a měla jsem flexibilní pracovní dobu. Zkusila jsem si tak od každé činnosti trochu, ať už něco vztahující se k multimediální tvorbě, tak pro mě úplně nové věci.

Většinou jsem si vybírala práci ve Photoshopu na tvorbu designu. Některé potisky jsem navrhovala úplně podle sebe, někdy jsem se musela držet předem stanovené šablony z webu. Když jsem svoji práci dokončila, poslala jsem ji na kontrolu hlavnímu designérovi a naší vedoucí. Pak bylo třeba potisk vytisknout na jeden ze speciálních papírů. To bylo v závislosti na jaký materiál se bude potisk připevňovat. Když jsem měla vytisknuto, zkontrolovala jsem naposledy kvalitu a ostrost tisku. Většinou byly mnou vytvořené designy na svíčky.

Papír se musel namočit a jemně přitlačit na svíčku. Den jsem to nechala uschnout, a pak jsem svíčku zabalila do průhledného obalu a ovázala mašlí. Pokud měl design jít na nějaký textil,

pracovala jsem s tepelným lisem nebo žehličkou. Po dokončení produktu bylo třeba (v případě že šlo o textil) ho složit, najít papír s objednávkou a zabalit do krabice. Na krabici jsem lepila QR kód objednávky a pak pomohla krabice nanosit přepravci do auta.

Jelikož šlo o malou rodinnou firmu, měli jsme pohodovou a uvolněnou atmosféru. Protože se všichni znali a byli přátelé, nebylo třeba nějaké formální zacházení. Moji kolegové mě rychle začali brát jako jednu z nich, povídali si se mnou a trpělivě mi vysvětlovali zadání úkolů.

Přátelské pracovní prostředí, komunikativní místní a jiní zahraniční stážisti mi rozhodně pomohli ke zlepšení mluvené angličtiny. Ze začátku jsem občas měla problémy s přízvukem a nářečím, ale rychle jsem si s tím poradila. Stala jsem se sebevědomější při mluvení s cizími lidmi a mluvení anglicky obecně. V práci jsem četla objednávky a doklady plné odborných názvů, takže se mi rozšířila slovní zásoba a zlepšilo porozumění psané angličtině.

Bydlela jsem u rodiny a sdílela pokoj se svou spolužačkou. U rodiny se ale střídali i další stážisti, se kterými jsme měly společnou například koupelnu. Bydlely jsme ve velkém domě na kraji Corku a dojížděly do centra autobusem. Stravování nám zařizovala rodina. Ptali se nás, co nám chutná, co rádi jíme a podle toho pak nakoupili. Na snídani jsme si mohly vybrat z lívanců nebo cereálií. Obědy do práce nám připravovali doma. Dostávaly jsme housku s chedarem a šunkou, malé balení chipsů a čokoládovou tyčinku. Měly jsme teplé večere, například kuře s brambory, kari s rýží nebo špagety. Čas od času jsme si sami koupily nějakou svačinu. Pokud jsme chtěly večeřet někde v centru, vždy jsme dopředu daly rodině vědět.

Ve volném čase jsem chodila na procházky po Corku a objevovala tamější památky a galerie. Jednou za čas jsem vyjela i dál, párkrát jsem byla u útesů, na pláži nebo jsem jela na výlet do jiného města. V Irsku mě nadchla především bohatá historie. Navštívila jsem mnoho muzeí a chodila na prohlídky historických budov.

Vše jsem platila z přiděleného grantu, který mi všechny aspekty pobytu uhradil.

Před odjezdem jsem ve škole navštěvovala přípravné jazykové a kulturní kurzy. Naučila a zopakovala jsem si slovíčka a fráze, které by se mi mohly případně hodit. Většinou šlo o slovní zásobu ohledně cestování a zdraví. Byli jsme stručně seznámeni s irskou kulturou, a co vlastně můžeme od pobytu čekat.

Jsem ráda, že jsem měla tu příležitost vycestovat na stáž. Cítím se teď sebejistější a víc jsem se osamostatnila. Stáž pro mě proběhla víceméně bezproblémově a čas strávený v Irsku jsem

Spolufinancováno
Evropskou unií

si užila. Jsem ráda, že jsem si vybrala variantu 3měsíčního pobytu a mohla si to tam opravdu užít.

Za největší úspěchy považuji, jak dobře jsem si s každou situací uměla poradit a kolik kamarádů jsem si našla. V práci si mě oblíbili, napsali mi doporučení a prý mám u nich do budoucna dveře otevřené.

Něco, co mě v Irsku překvapilo, je kolik Čechů tam potkáte a že je tam celkem velká slovanská komunita. Několikrát jsem radila českým turistům s MHD, jednou dokonce rodince z Olomouce. Jeden z mých spolubydlících byl na stáži v kavárně vlastněné Češkou, se kterou jsem si pěkně popovídala. Potkala jsem i pár Slováků, Poláků, Chorvatů a Srbů. V centru je

dokonce obchod se slovanskými potravinami, kde jsem našla české produkty, které bych jinak nesehnala. Celkově jsem z těchto zkušeností měla hezký pocit a pokaždé mi to udělalo radost.